

Arrest

nr. 104 070 van 31 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. DE COCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Yero Malili op 27 januari 1979. U bent Yoruba en Hausa van etnische origine.

Sinds 2001 woonde u met uw ouders Samuel en Shaiya en uw zus Shakiral in de kerk van Badarawa Yero Malili (waarschijnlijk bedoelde u Badarawa Yero Malali – zie administratief dossier). Op 28 oktober 2012 pleegde Boko Haram een aanslag op de kerk van Badarawa Yero Malili. Bij deze bomaanslag overleden uw ouders en uw zus. Sinds de aanslag op de kerk van Badarawa Yero Malili ging u bij pastoor (P.H.) wonen. Op 13 november 2012 vertrok u samen met hem – via een vliegtuig dat jullie namen te Kaduna – naar België. U kwam op 15 november 2012 in België toe waar u op 19 november 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van een aanslag van Boko Haram op 28 oktober 2012 op de kerk van Badarawa Yero Malili waarbij uw ouders en uw zus overleden, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

U legde vage verklaringen betreffende – uw verblijf in – Kaduna State af.

U verklaarde dat u geboren bent in Kaduna State en dat u daar steeds woonde tot u het land verliet (p.2 en p.7-8). U gaf aan dat u van etnische origine Yoruba en Hausa bent en - naast Yoruba en Engels - een beetje Hausa spreekt (gehoor CGVS, p.2). Toen de dossierbehandelaar u vroeg een aantal basis woorden van het Engels naar het Hausa te vertalen, bleek uw kennis van de Hausa taal inderdaad erg beperkt. Toen u gevraagd werd hoe het komt dat uw kennis van de Hausa taal zo slecht is, terwijl u – volgens uw verklaringen – uw leven lang in Kaduna woonde, waar volgens u Hausa wordt gesproken, gaf u aan dat dit komt omdat u bij uw moeder bleef en niet bij uw vader – die de Hausa etnie heeft (gehoor CGVS, p.2-3). U kan bezwaarlijk stellen dat dit de oorzaak is van uw beperkte Hausa kennis, aangezien u aangaf dat u sinds 2001 samenwoonde met uw vader en dat uw vader u het beroep van telefoon-ingenieur aanleerde en u samen met uw vader werkte (p.2-3 en p.8-9). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Hausa (naast Gbari - de belangrijkste taal is in Kaduna State, zodat men toch zou verwachten dat u via uw sociale contacten en beroepshalve Hausa zou hebben geleerd. De vaststelling dat u slechts 2 talen, met name Yoruba en Hausa, noemde wanneer u werd gevraagd welke talen worden gesproken in Kaduna State (gehoor CGVS, p.3) wijkt overigens sterk af van de informatie waarover het CGVS beschikt en waarin verwezen wordt naar 57 talen die in Kaduna State worden gebruikt. Hierin wordt overigens het door u vermelde Yoruba niet vermeld als taal die in Kaduna State wordt gebruikt (zie informatie in het administratief dossier).

Verder gaf u – overigens correct – aan dat Yero Malili ten zuiden van Kaduna City ligt. Toen u daarop gevraagd werd welke dorpen je tegen komt als je van Yero Malili naar Kaduna City gaat, noemde u Katara, Anywan Dosa en Zawia (gehoor CGVS, p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Zawia ruim 20 kilometer ten noorden van Kaduna City ligt en dus onmogelijk op de weg van Yero Malili naar Kaduna City kan liggen. Toen u verder gevraagd werd omliggende dorpen van Yero Malili te geven, gaf u eerst aan dat er banken waren en een café. Bij een herhaling van de vraag gaf u aan dat er geen dorpen in de buurt waren. Verder wist u niet meer of er bergen in de buurt van Yero Malili liggen. Toen u gevraagd werd in welke Local Government Area (hierna LGA) Yero Malili ligt, gaf u aan dat Malili zelf een LGA is, maar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er geen LGA bestaat met de naam 'Malili' (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd of er water in Yero Malili stroomt, gaf u aan dat er in Sabon Gari water is en dat Sabon Gari in Giwa LGA ligt. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Sabon Gari zélf een LGA is (gehoor CGVS, p.16). Toen u gevraagd werd wat het symbool van Kaduna is, gaf u eerst ontwijkend aan wat de kleur van de vlag was. Toen u erbij gezegd werd dat het symbool een dier is, gaf u aan dat het 'zoals een os' is (gehoor CGVS, p.16). Nochtans beschikt het CGVS over informatie (toegevoegd aan het dossier) dat het symbool van Kaduna een krokodil is en dat 'kada' in de plaatselijke Hausa taal krokodil betekent. Verder gaf u aan dat president Jonathan Goodluck drie keer naar de kerk van Badarawa Yero Malili (waar u woonde) kwam, maar u kon niet zeggen wanneer dit juist was (gehoor CGVS, p.12).

Van iemand die heel zijn leven in Kaduna woonde kan men verwachten dat deze véél meer kennis heeft betreffende Kaduna en omgeving. Bovenstaande veelvuldige onwetendheden betreffende Kaduna en omgeving ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kaduna én de problemen die u en uw familie daar ondergingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de aanslag van Boko Haram op de kerk van Badarawa Yero Malili op 28 oktober 2012, waar u getuige van beweert te zijn geweest, vaag blijft.

Toen u gevraagd werd wie de kerk van Badarawa Yero Malili op 28 oktober 2012 aanviel, gaf u vaag aan dat u dacht dat het Boko Haram was, omdat iedereen dit zei. U had er echter geen idee van hoeveel mensen de kerk van Badarawa Yero Malili op 28 oktober 2012 aanvielen, u had er geen idee van hoeveel mensen omkwamen bij deze aanslag en evenmin kon u – buiten uw familie en de persoon die mee in de kerk woonde – namen geven van de overleden slachtoffers (gehoor CGVS, p.13-14).

Toen u gevraagd werd wat de reactie van de christenen was op de aanslag, gaf u aan dat iedereen gewoon sprak en wegging toen de politie aankwam. Toen u gevraagd werd of er verder geen reactie was, zoals een betoging of protest, gaf u aan dat u het niet kon zeggen, dat u verward was (gehoor CGVS, p.14). Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat er wel degelijk een felle reactie kwam van de christenen, namelijk de moord op twee moslims kort na de aanval op de kerk, en u gevraagd werd waar zich dit voordeed, gaf u aan het niet te weten. Verder wist u niet wie gedood werd door de christenen en wist u niet wie de moordenaars waren. Toen u verder gevraagd werd wanneer uw ouders en uw zus begraven werden, gaf u aan het niet te weten. Evenmin wist u waar ze begraven werden (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of u reeds van Mathew Ndagoso hoorde, gaf u vaag aan dat u er reeds van hoorde. U gaf al even vaag aan dat hij één van de leden van de kerk was, maar u kon verder niets over hem zeggen (gehoor CGVS, p.16-17). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Mathew Ndagoso, de bisschop van Kaduna is en hij zich in het openbaar uitsprak over de aanval op de kerk van Badarawa Yero Malili (gehoor CGVS, p.16).

Bovenstaande veelvuldige vaagheden betreffende de aanslag van Boko Haram op de kerk van Badarawa Yero Malili op 28 oktober 2012 en de nasleep ervan ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolging die u en uw familie zouden ondergaan hebben. Temeer daar men een betere kennis kan verwachten van iemand die daadwerkelijk aanwezig was in de kerk op het moment van de aanslag

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten'.

Er dient te worden vastgesteld dat u vanaf de dag van de aanval op de kerk van Badarawa Yero Malili tot 13 november 2012 bij pastoor (P.H.) ging wonen en dat zijn huis naast de pas aangevallen kerk van Badarawa Yero Malili lag (gehoor CGVS, p.11). Van iemand die net zijn ouders en zus verloor bij een aanslag op deze kerk en die vreest dat dezelfde aanvallers hem ook gaan doden, kan men verwachten dat deze niet gaat 'schuilen' bij een pastoor die naast de aangevallen kerk woont. Verder gaf u aan dat u na de aanval op de kerk van Badarawa Yero Malili nooit naar politie ging om aangifte te doen van de feiten. Toen u gevraagd werd waarom u dit niet deed, gaf u aan dat de politie corrupt is en agenten ook bij Boko Haram zitten. U kon echter geen enkele agent noemen die daadwerkelijk lid is van Boko Haram (gehoor CGVS, p.15). Verder dient te worden opgemerkt dat u nadat u Nigeria verliet geen contact meer had met mensen in Nigeria en dat u ook niet trachtte om contact te hebben met mensen in Nigeria. Toen u gevraagd werd waarom u dit niet deed, gaf u aan dat u het 'gewoon achter liet' en u niet wilde dat iemand wist waar u was (gehoor CGVS, p.10). Dit is geen afdoende verklaring om geen personen in Nigeria te contacteren om u over de nasleep van uw problemen te informeren. **Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.**

Uit dit alles blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw aanwezigheid in de kerk van Badarawa Yero Malili (Kaduna State) op het moment dat deze werd aangevallen, zodat de daaraan gerelateerde 'vrees voor vervolging' of het 'risico op het lijden van ernstige schade' evenmin geloofwaardig kunnen worden geacht.

Voor wat betreft uw bewering dat Boko Haram alle christenen doodt (gehoor CGVS, p.18) kan het volgende worden opgemerkt.

Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram werden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden en Boko Haram er tot op heden niet in slaagt aanslagen te plegen in het zuiden van Nigeria, bij wiens bevolking u gezien uw gedeeltelijke Yoruba-origine en uw christelijke geloofsovertuiging desgevallend religieus en etnisch aansluiting kan vinden. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals gedefinieerd in pt. 15 C van de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u bezwaarlijk een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' invoeren bij terugkeer naar Nigeria.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) geen rekening hield met zijn argumenten, dat zijn aanvraag niet terdege werd onderzocht en dat de grond van de zaak niet eens werd onderzocht.

Het CGVS stelt volgens hem zonder meer dat hij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Waar het CGVS zich baseert op het feit dat hij vage verklaringen aflegde over Kaduna State en meer bepaald over de taal Hausa, voert verzoeker aan dat dit argument niet kan worden volgehouden nu blijkt dat in deze staat 57 talen worden gesproken. Het is logisch dat hij deze niet allemaal beheerst.

Het CGVS verliest verder uit het oog dat Boko Haram nog actief is en regelmatig aanslagen pleegt. Nochtans bevestigt het dit in de bestreden motivering. Volgens verzoeker baseert het CGVS zich enkel op vermoedens en hoeft het geen betoog dat het risico op aanslagen ook in het Zuiden van Nigeria reëel is. Het CGVS kan niet met zekerheid stellen dat Boko Haram aldaar geen aanslagen zal plegen.

Dat verzoeker geen contact meer had met mensen in Nigeria en dit niet betrachtte is niet verwonderlijk nu hij daar traumatische ervaringen beleefde, hij hieraan niet wil worden herinnerd en hij juist daardoor geen contact wenst.

Verzoeker stelt dat er voldoende elementen zijn om te besluiten dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert of minstens een reëel risico loopt op ernstige schade.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij herneemt de argumenten zoals aangehaald sub 2.1.1., voegt toe dat de beschermingsmaatregelen die tegen Boko Haram worden genomen tot op heden niet volstaan om de veiligheid te garanderen en benadrukt dat hij de bevolking in het Zuiden van Nigeria niet kan vervoegen omdat dit Zuiden overwegend christelijk is en aldus het ultieme doelwit vormt voor Boko Haram. Volgens verzoeker is het niet duidelijk op basis van welke vaststellingen verweerder tot de bestreden beslissing is gekomen en kon verweerder zich er niet toe beperken te verwijzen naar de bovenvermelde summier vaststellingen.

2.1.3. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 57/6, *in fine* van de vreemdelingenwet volgens dewelke de bestreden beslissing met redenen moet zijn omkleed en met vermelding van de omstandigheden van de zaak. Het CGVS heeft niet grondig de redenen uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoeker herneemt de argumentatie zoals uiteengezet sub 2.1.1. en 2.1.2. en stelt dat Boko Haram vecht voor het gezag van de sharia in geheel Nigeria, dus ook in het Zuiden.

2.1.4. Verzoeker voert, andermaal de hogere uiteenzetting hernemend, in een vierde middel de schending aan van de elementaire rechten van de mens, "o.m." artikel 1, 3, 6 "e.a." van het EVRM. Hij betoogt dat een uitwijzing in zijn hoofde dreigt en voert aan dat bij zulke uitwijzing een inbreuk zou worden gepleegd op artikel 1 en 3 van het EVRM. Dit blijkt volgens hem uit de aangevoerde feiten.

2.1.5. Verzoeker stelt nog dat de middelen “*onder meer*” zijn gebaseerd op machtsoverschrijding, de schending van de elementaire rechten van de mens, de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht, “*de Wet motivering van Bestuurshandelingen*” en artikel 57/6, laatste lid en 62 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Verzoeker werkt in het geheel niet uit op welke wijze *in casu* sprake zou (kunnen) zijn van machtsoverschrijding. Op welke manier de bestreden beslissing hiermee behept zou kunnen zijn kan bovendien niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Waar verzoeker melding maakt van een schending van de rechten van verdediging en artikel 6 EVRM, dient te worden vastgesteld dat hij ook inzake deze aangevoerde schending niet de minste duiding geeft. In dit kader kan daarenboven worden opgemerkt dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

2.2.4. Verzoeker werkt evenmin uit op welke wijze artikel 1 van het EVRM, dat stelt dat de Hoge Verdragsluitende Partijen een ieder die ressorteert onder hun rechtsmacht de rechten en vrijheden verzekeren zoals vastgesteld in de Eerste Titel van het EVRM, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden zodat deze schending niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.5. Aangaande de aangevoerde schending van artikel 57/6, laatste lid van de vreemdelingenwet, kan niet worden ingezien hoe deze bepaling door de bestreden beslissing zou kunnen zijn geschonden. Het derde lid van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet is *in casu* immers niet van toepassing daar de bestreden beslissing geen beslissing betreft zoals bedoeld in artikel 57/6, eerste lid, 2°.

2.2.6. Voor zover verzoeker met het voorgaande doelt op artikel 57/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat de formele motiveringsplicht, voorgeschreven in voornoemd artikel, in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel heeft de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en zijn hierin, in tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, wel degelijk in duidelijke bewoordingen opgenomen. Uit het verzoekschrift blijkt bovendien dat verzoeker deze motieven kent en een aantal van deze motieven aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.7. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat zijn aanvraag niet zou zijn onderzocht, dat de bestreden beslissing slechts summier gemotiveerd zou zijn, dat deze slechts op vermoedens is gebaseerd en dat geen rekening werd gehouden met zijn argumenten. Dit betoog vormt immers een loutere en kennelijke miskennis van de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, dewelke gesteund zijn op verzoekers gezegden en de stukken in het dossier en in deze beslissing op omstandige en gedetailleerde wijze worden uiteengezet.

Verzoeker beperkt zich inzake het voormelde daarenboven tot het uiten van een aantal algemene beweringen doch toont geenszins *in concreto* aan dat of welke elementen of gegevens niet of onvoldoende zouden zijn onderzocht of niet of onvoldoende in aanmerking werden genomen. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motivering en beslissing. Verder brengt hij zelf geen bijkomende elementen of informatie aan die nuttig zouden kunnen zijn bij de beoordeling van zijn asielaanvraag.

2.2.8. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.9. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.10. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.11. Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, herkomst en asielrelaas, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Evenmin brengt hij ook maar enig begin van bewijs bij ter adstructie van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit hoewel hij per vliegtuig vanuit Nigeria naar België zou zijn gereisd (administratief dossier, stuk 9, verklaring, nr.35-36).

Verzoeker betoogt dat niet kan worden verwacht dat hij Hausa spreekt aangezien in Kaduna State 57 talen worden gesproken doch dit betoog is geenszins van die aard dat dit afbreuk zou kunnen doen aan de omstandige motivering op grond waarvan wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn herkomst van Kaduna State.

Daar waar verzoeker gevolgd kan worden in de stelling dat niet mag worden verwacht dat hij alle 57 talen die aldaar worden gesproken beheerst, doet dit immers in het geheel geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat van hem wel degelijk mag worden verwacht dat hij enige kennis vertoont van het Hausa. Uit de in de bestreden beslissing weergegeven verklaringen blijkt in dit kader dat hij zelf aangaf dat in Kaduna Hausa gesproken wordt, dat hij sedert 2001 samenwoonde met zijn vader die de Hausa etnie heeft en dat hij bij zijn vader een beroep aanleerde en samen met hem werkte. Tevens blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12) dat het Hausa, naast Gbari, de belangrijkste taal is in Kaduna State zodat redelijkerwijze mocht worden verwacht dat verzoeker in het raam van zijn sociale contacten en beroepsuitoefening Hausa zou hebben geleerd. Bovendien laat hij de vaststelling onverlet dat hij slechts twee talen noemde wanneer hem werd gevraagd naar de talen die in Kaduna State worden gesproken, waarbij dit antwoord sterk afwijkt van de voormelde landeninformatie waaruit blijkt dat aldaar 57 talen gesproken worden. Dit klemt nog des te meer daar één van de twee door verzoeker genoemde talen, met name het Yoruba, niet als één van deze 57 talen wordt vermeld.

Verzoeker laat de bestreden motivering verder volledig ongemoeid, daar waar hierin wordt vastgesteld dat hij (i) foutieve verklaringen aflegde wanneer werd gevraagd naar welke dorpen zijn gelegen tussen Yero Malili en Kaduna; (ii) geen omliggende dorpen van Yero Malili kon geven; (iii) niet bleek te weten of er bergen liggen in de buurt van Yero Malili; (iv) foutieve verklaringen aflegde aangaande de LGA waarin Yero Malili ligt; (v) verkeerd verklaarde dat Sabon Gari, waarvan hij aangaf dat hier water is, in Giwa LGA ligt; (vi) niet bleek te weten welk het symbool is van Kaduna; (vii) evenmin in staat bleek aan te geven wanneer de president de kerk bezocht waarin hij zou hebben verbleven. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Verzoeker onderneemt voorts niet de minste poging teneinde de motivering te weerleggen op basis waarvan zijn aanwezigheid en betrokkenheid bij de aanslag door Boko Haram op de kerk van Badarawa Yero Malili op 28 oktober 2012 ongeloofwaardig wordt geacht. Ook deze motivering vindt steun in het dossier en is pertinent en terecht. Zij blijft, gezien verzoeker deze niet weerlegt, onverminderd gehandhaafd. Door verzoekers onwetendheid en vage verklaringen ter zake kan geen geloof worden gehecht aan de vervolging die hij en zijn familie in het kader van voormelde aanslag zouden hebben ondergaan.

De geloofwaardigheid van deze beweerde vervolging wordt nog verder ondergraven doordat het manifest onaannemelijk is dat verzoeker, nadat hij en zijn familie slachtoffer zouden zijn geworden van een aanslag die door Boko Haram werd gepleegd op de kerk waarin zij woonden, zou onderduiken in het huis van de pastoor die naast deze pas aangevallen kerk woonde.

Het voormelde klemmt nog des te meer daar uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat hij geen contact meer had met iemand in Nigeria en evenmin trachtte om nog contact op te nemen met mensen in zijn thuisland, alsmede dat hij voor zijn nalatigheid ter zake bij het CGVS geen afdoende verklaring bood. De uitleg die verzoeker biedt in onderhavig verzoekschrift, als zou hij de traumatische ervaringen achter zich willen laten en hieraan niet willen worden herinnerd, kan zijn nalatigheid evenmin verklaren. Nog daargelaten dat hij geenszins aantoon getraumatiseerd te zijn, dient immers te worden opgemerkt dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt teneinde zich te informeren over de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst, en dit teneinde de ernst van zijn vrees voor vervolging en het eventuele risico bij een terugkeer te kunnen inschatten. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van desinteresse voor zijn verklaarde problemen en ondergraaft de ernst en de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst van en verblijf te Kaduna, van zijn vermeende aanwezigheid en betrokkenheid bij de aanslag die door Boko Haram werd gepleegd op 28 oktober 2012 en van zijn vrees voor vervolging, die hieruit zou voortvloeien.

Hoe dan ook blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12) dat verzoeker, zelfs indien hij problemen zou hebben gehad met Boko Haram of dergelijke problemen vreest in de toekomst, zich in het Zuiden van Nigeria kan vestigen teneinde zich aan deze problemen te onttrekken. De bestreden beslissing motiveert in dit kader met recht dat verzoeker aldaar aansluiting kan vinden zowel op religieus als op etnisch vlak, alsmede dat Boko Haram er niet in slaagt om aanslagen te plegen in het Zuiden van Nigeria. Verzoeker voert geen elementen aan en brengt niet het minste begin van informatie bij die de landeninformatie in het administratief dossier op dit vlak zouden kunnen ontkrachten.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.12. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen ten grondslag van zijn asielrelaas en de aangevoerde vrees jegens Boko Haram, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2.11. gedane vaststellingen dienaangaande.

Ingevolge deze vaststellingen toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar

zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS